

John Bolton e o desacougo venezolano

Description

O asesor de seguridade nacional estadounidense, John Bolton, compareceu ante os medios cun caderniño coa anotación do envío de 5.000 soldados a Colombia, país onde o Pentágono ten á súa disposición ata sete bases militares, no seu día, por certo, mediante un acordo autorizado inicialmente polo presidente Álvaro Uribe coa democrática forma de tan sequera pasar o acordo polo Congreso. O mesmo Bolton, ao día seguinte, confesaba abertamente e sen andrónas que o petróleo venezolano era unha grande oportunidade de negocio e que as multinacionais estadounidenses do sector andaban xa traballando arreo no asunto. Engadindo: “é moito o que nos xogamos procurando que isto saia correctamente”. A Casa Branca, tan preocupada polo presente e futuro da democracia en Venezuela e en todo o mundo, amosa unha insolencia e arrogancia ilimitadas.

O asesor de seguridade nacional estadounidense, John Bolton, compareceu ante os medios cun caderniño coa anotación do envío de 5.000 soldados a Colombia, país onde o Pentágono ten á súa disposición ata sete bases militares, no seu día, por certo, mediante un acordo autorizado inicialmente polo presidente Álvaro Uribe coa democrática forma de tan sequera pasar o acordo polo Congreso. O mesmo Bolton, ao día seguinte, confesaba abertamente e sen andrónas que o petróleo venezolano era unha grande oportunidade de negocio e que as multinacionais estadounidenses do sector andaban xa traballando arreo no asunto. Engadindo: “é moito o que nos xogamos procurando que isto saia correctamente”. A Casa Branca, tan preocupada polo presente e futuro da democracia en Venezuela e en todo o mundo, amosa unha insolencia e arrogancia ilimitadas.

Iso a pesar de que Estados Unidos é o principal socio comercial de Venezuela en materia petroleira dende o século XX ata a actualidade. Como explica Aymara Gerdel, Venezuela enviou en 2017 por termo medio 674 mil barrís diarios de petróleo e no mes de outubro de 2018 (último dato dispoñible) as exportacións petroleiras venezolanas con destino a ese país ascenderon a 570 mil barrís diarios. O 22 por cento do total das exportacións petroleiras con destino a Estados Unidos foron para Citgo Petroleum Corporation (CITGO) en 2017, filial da estatal PDVSA, mentres que o 78 por cento restante tiveron como destino empresas privadas como Valero Marketing & Supply Co, Phillips, Chevron, ExxonMobil, entre outras, todas localizadas principalmente nos estados de Texas y Luisiana. Non lles chega, quéreno todo. E non só o petróleo.

Maduro

Que facer con Maduro? Levan anos repetindo tantas veces que a súa xestión é un fracaso que haberá que crelo. A corrupción, a inseguridade, a ineficiencia económica, son datos que saltan á vista a xulgar polo que transcende da crise, agravada desde 2012 en diante. Os testemuños de moitos venezolanos de toda condición, mesmo aquí, entre nós, son demoledores a propósito dese deterioro. O balance de Maduro, sen dúbida, abunda nun desgaste irreversible. Non sabemos canto diso responde á propia incapacidade e canto á política de fustigamento exterior, que nunca cesou. Lino Pellitero explica moi ben cando as cousas se empezaron a torcer en Venezuela e as súas causas.

Esa batalla narrativa parece perdida. Ata temos xa en Venezuela o ouro de Moscova outra vez como recurso desinformativo. Pascual Serrano alértanos de tantas medias verdades e falsidades inapelables que están a ser difundidas estes días para ganar a complicidade de opinión pública co golpe e coa intervención exterior, que moitos anhelan se acabe reclamando nas rúas na súa forma máis crúa, a militar. En calquera caso, con independencia de como resulte finalmente este episodio, en condicións normais, pensar nun relevo de Maduro antollaríase inevitable.

O galimatías da lexitimidade é interpretable. A inxerencia, non. A simultaneidade da autoproclamación de Juan Guaidó e o recoñecemento ipso facto por parte de Donald Trump fai pensar nunha complicidade artellada previamente que remite o epicentro do proceso a 3.315 quilómetros ao norte de Caracas. A UE, pola súa banda, como era de esperar, acaba secundando a posición estadounidense se ben distanciándose de calquera aventura militar. O Parlamento Europeo acaba de recoñecer a Guaidó como “lexítimo presidente interino” sen sequera esperar a que se cumpriran os oito días do ultimato que a propia UE fixou.

Xeopolítica

Trump quere frear a expansión de China en América Latina dándolle un escarmento en Venezuela. Un golpe na mesa. O 44 por cento de toda a inversión do xigante asiático en América Latina entre 2005-2016 concentrouse neste país, o sétimo proveedor de petróleo en importancia. A débeda de Caracas con Beijing ascende a uns 23.000 millóns de dólares, incluíndo os 5.000 recentemente prestados. Un trompazo en Venezuela complicaría os seus plans para toda a rexión no marco desa “extensión natural” da Iniciativa da Franxa e a Ruta que tan nervioso pon a Washington. A relevancia crecente de China no seu “patio traseiro” lévano fatal. Hoxe é xa primeiro ou segundo socio comercial de todas as economías da zona.

Venezuela desfai o precario equilibrio que vive América Latina tralos cambios rexistrados en Arxentina, Ecuador (ese Lenin, por deus) ou Brasil (aquí non houbo previamente un golpe parlamentario e xudicial?). A restauración imperial da doutrina Monroe está en marcha. Malia que lle pese a Luís Almagro (OEA), a saída negociada que propoñen México e Uruguai (e onde España debería estar) a partir desa silenciada conferencia internacional a celebrar en Montevideo o próximo 7 de febreiro é a única sensata, pero todo indica que América Latina volveu ao curral.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Latinoamérica

ETIQUETAS

Venezuela Maduro mediación Guaidó Bolton

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Relacións Internacionais

Date Created

Xaneiro 31, 2019

Meta Fields

Autoria : 3717

Datapublicacion : 2019-01-31 00:00:00